The Truth About Guantanamo
U.S. Against Torture

By U.S. Ambassador Charles Ries

Eleftherotypia
Satyrday, February 18, 2006

Athens -- In 1996, Usama Bin Laden and his Al-Qaida organization declared war against the United States. This was not rhetoric. They proceeded to attack our embassies, our military vessels and military bases, our capital city, and our financial center. On September 11, 2001 Al-Qaida killed nearly three thousand people.

In response, the United States and a coalition of allies initiated action against Afghanistan where the Taliban regime had provided Al-Qaida facilities to train, equip, and organize military operations against the United States and other countries. The UN Security Council, in Resolution 1373, reaffirmed our right of self-defense in relation to the attacks of September 11.

During the military conflict in Afghanistan, approximately 10,000 enemy fighters were captured, screened or released. Some were Taliban soldiers and some were Al-Qaida fighters. Most were released in Afghanistan after they had been disarmed, and we determined they no longer posed a serious threat of returning to the fight. But more than 700 of these men were so dangerous that they could not be safely detained in Afghanistan. These individuals included terrorist trainers, bomb makers, recruiters and facilitators, terrorist financiers, bodyguards for Usama Bin Laden, and potential suicide bombers. These fighters were detained as enemy combatants at the U.S. military base at Guantanamo, Cuba.

The Third Geneva Convention provides certain protections for prisoners of war. It plainly does not apply to the Al-Qaeda terrorists, which is an international terrorist group, not a state, and therefore, not a party to the Convention. Al-Qaeda also neither recognizes the Convention nor complies with the Convention's standards of conduct. It conducts its operations in flagrant violation of the laws and customs of war, including by targeting innocent civilians. Also, Taliban fighters were determined to be unlawful combatants who did not qualify as prisoners of war under the Third Geneva Convention. Nevertheless, those detained by our armed forces at Guantanamo have in practice, as a matter of policy, been treated humanely and received many of the protections that the Third Convention affords.

For example, the International Committee of the Red Cross (ICRC) has full, unfettered access to every detainee at Guantanamo Bay, just as it would have to prisoners of war. The ICRC meets with detainees in private to conduct interviews during regular and frequent visits to Guantanamo Bay. The ICRC provides the United States with recommendations, and follows up to see whether they have been implemented. These recommendations are taken seriously by the United States, and many have been implemented.

Under the Geneva Conventions, a prisoner of war is entitled to challenge his status as a combatant. Detainees at Guantanamo are entitled to do so before a Combatant Status Review Tribunal created specifically for this purpose. Their detention status is reviewed at least once a year before an Administrative Review Board. Detainees have also had the ability - and many have done so - to pursue habeas corpus and other proceedings before U.S. federal courts. Their access to legal review actually goes far beyond what is in the Geneva Conventions.

Detainees at Guantanamo Bay receive three meals a day that meet their cultural dietary requirements. We also provide the detainees with copies of the Koran in their own language, as well as prayer beads and rugs, and symbols pointing in the direction of Mecca. The call to prayer is played over camp loudspeakers five times a day, and each is followed by 20 minutes of prayer time for all detainees. Detainees receive similar medical benefits to our own service members. During one six-month period last year, detainees sent or received more than 14,000 pieces of mail to maintain contact with their families.

Detainees, like prisoners of war, have a right to be free from torture or abuse. The United States has been clear in describing its position on torture: U.S. criminal law and treaty obligations prohibit torture anywhere. We have also stated that as a matter of policy that we will not authorize interrogations involving cruel, inhuman, or degrading treatment, as defined by our obligations under the Torture Convention, regardless of where those interrogations may occur. Recent U.S. legislation codified this policy. In the instances of unlawful treatment of detainees, the United States has vigorously investigated, prosecuted and taken action against those responsible. To date, more than 100 U.S. service members have been held accountable.

The United States has no interest in maintaining enemy fighters in military detention any longer than is necessary, and approximately 250 detainees already have been released or transferred from Guantanamo. Unfortunately, of those already released from Guantanamo Bay, approximately fifteen have returned to acts of terror and been recaptured. Those who remain detained in Guantanamo remain for the same reason captured soldiers in any war are kept in confinement until hostilities are over - to prevent their return to battle. Indeed, many of the detainees at Guantanamo have expressed an intention to return to the fight if released, and have threatened future kidnappings, executions and beheadings. This is why we continue to hold them. Specific examples of persons still held in Guantanamo include an Al-Qaida explosives trainer, a member of a terrorist cell in Afghanistan that orchestrated a grenade attack on a journalist's car, and Al-Qaida members who designed a prototype shoe bomb for destroying airplanes and a magnetic mine for attacking ships.

What is the alternative? Some have argued that these terrorists are entitled to regular domestic criminal trials rather than to treatment like prisoners of war, and that if they are not convicted of a crime, they should be released. This argument stands international law on its head: it would afford combatants who don't follow the rules better treatment than

those who do. Must police inspectors accompany soldiers on the battlefield to collect evidence to avoid the release of enemies who would go back to the fight?

The truth about Guantanamo Bay is that it is the best option we presently have to protect the citizens of the United States and of other nations targeted by these terrorists. Some countries live in the hope that others will make the world a safer place. As a principal target of Al-Qaida's attacks, the United States does not have this luxury. Until terrorists stop planning and carrying out abominable attacks, no responsible government would release them to go back and try again.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ
Οι ΗΠΑ Αντίθετες Στα Βασανιστήρια

Από τον Πρέσβη των ΗΠΑ Charles Ries

Αθήνα -- Το 1996 ο Οσάμα Μπιν Λάντεν και η οργάνωσή του, Αλ Κάιντα, κήρυξαν τον πόλεμο κατά των Ηνωμένων Πολιτειών. Όχι με λόγια. Αλλά με επιθέσεις εναντίον των πρεσβειών, των πολεμικών πλοίων, και των στρατιωτικών βάσεών μας. Ακόμα εναντίον της αμερικανικής πρωτεύουσας καθώς και του οικονομικού μας κέντρου. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, η Αλ Κάιντα σκότωσε σχεδόν τρεις χιλιάδες ανθρώπους.

Αντιδρώντας, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ένας συνασπισμός συμμάχων ανέλαβαν δράση εναντίον του Αφγανιστάν όπου το καθεστώς των Ταλιμπάν είχε παραχωρήσει στην Αλ Κάιντα ευκολίες για την εκπαίδευση, τον εξοπλισμό και την οργάνωση στρατιωτικών επιθέσεων κατά των ΗΠΑ και άλλων χωρών. Με το ψήφισμα 1373 το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ επαναβεβαίωσε το δικαίωμά μας για αυτοάμυνα σε σχέση με τις επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου.

Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής σύγκρουσης στο Αφγανιστάν σχεδόν 10.000 αντίπαλοι μαχητές αιχμαλωτίστηκαν, εξετάστηκαν ή αφέθηκαν ελεύθεροι. Ορισμένοι ήταν στρατιώτες Ταλιμπάν και άλλοι μαχητές της Αλ Κάιντα. Οι περισσότεροι αποφυλακίστηκαν στο Αφγανιστάν, αφού τους αφοπλίσαμε και κρίναμε ότι δε συνιστούσαν πλέον σοβαρή στρατιωτική απειλή. Ωστόσο, περισσότεροι από 700 από αυτούς ήταν τόσο επικίνδυνοι που δεν ήταν δυνατό να παραμείνουν υπό κράτηση υπό ασφαλείς συνθήκες στο Αφγανιστάν. Στα άτομα αυτά περιλαμβάνονταν εκπαιδευτές τρομοκρατών, κατασκευαστές βομβών, στρατολόγοι, διεκπεραιωτές και χρηματοδότες των τρομοκρατών, σωματοφύλακες του Οσάμα Μπιν Λάντεν, καθώς και πιθανοί βομβιστές αυτοκτονίας. Οι μαχητές αυτοί τέθηκαν υπό κράτηση ως πολεμιστές του εχθρού στη στρατιωτική βάση των ΗΠΑ στο Γκουαντάναμο της Κούβας.

Η Τρίτη Συνθήκη της Γενεύης παρέχει προστατευτικούς όρους για αιχμάλωτους πολέμου. Είναι ξεκάθαρο ότι η Συνθήκη αυτή δεν ισχύει για τους τρομοκράτες της Αλ Κάιντα, η οποία αποτελεί μια διεθνή τρομοκρατική οργάνωση, όχι κράτος, και συνεπώς δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συνθήκης. Επιπλέον, η ίδια η Αλ Κάιντα ούτε αναγνωρίζει τη Συνθήκη, ούτε ακολουθεί τα κριτήρια συμπεριφοράς που προβλέπονται από αυτή. Η οργάνωση πραγματοποιεί τις επιχειρήσεις της παραβιάζοντας κατάφωρα τους νόμους καθώς και τις εθιμικές πρακτικές του πολέμου, αφού, μεταξύ άλλων, πραγματοποιεί επιθέσεις κατά αθώων πολιτών. Επίσης, οι πολεμιστές Ταλιμπάν κρίθηκαν ως παράνομοι μαχητές που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν αιχμάλωτοι πολέμου σύμφωνα με την Τρίτη Συνθήκη της Γενεύης. Παρ' όλα αυτά, στην πραγματικότητα, αλλά και λόγω της πολιτικής μας, μεταχειριζόμαστε τους κρατούμενους αυτούς, που κρατούνται από τις ένοπλες δυνάμεις μας στο Γκουαντάναμο, με ανθρώπινη συμπεριφορά και τους παρέχουμε πολλούς από τους προστατευτικούς όρους που προβλέπουν οι συμφωνίες της Τρίτης Συνθήκης.

Για παράδειγμα, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού (Δ.Ε.Ε.Σ.) έχει πλήρη και απρόσκοπτη πρόσβαση σε κάθε κρατούμενο στο Γκουαντάναμο, ακριβώς όπως θα είχε με αιχμαλώτους πολέμου. Η Δ.Ε.Ε.Σ. συναντάται κατ'ιδίαν με τους κρατούμενους και τους παίρνει προσωπικές συνεντεύξεις κατά τη διάρκεια τακτικών και συχνών επισκέψεων που κάνει στο Γκουαντάναμο. Η Δ.Ε.Ε.Σ. υποβάλει συστάσεις προς τις ΗΠΑ και ελέγχει στη συνέχεια κατά πόσο αυτές έχουν εφαρμοστεί. Οι συστάσεις αυτές λαμβάνονται σοβαρά υπόψιν από τις Ηνωμένες Πολιτείες και πολλές από αυτές ήδη εφαρμόζονται.

Σύμφωνα με τις Συνθήκες της Γενεύης, ένας αιχμάλωτος πολέμου έχει δικαίωμα να αμφισβητήσει το χαρακτηρισμό του ως μαχητή. Οι κρατούμενοι στο Γκουαντάναμο έχουν δικαίωμα να υποβάλουν παρόμοιο αίτημα στο Αναθεωρητικό Δικαστήριο για τον Καθορισμό της Ιδιότητας του Μαχητή που έχει συσταθεί ειδικά για το σκοπό αυτό. Το καθεστώς κράτησής τους επανεξετάζεται τουλάχιστον μια φορά το χρόνο από Διοικητική Εξεταστική Επιτροπή. Οι κρατούμενοι είχαν επίσης τη δυνατότητα – και πολλοί το έπραξαν – να υποβάλουν αίτημα για προστασία κατά παράνομης κράτησης, καθώς και άλλης φύσης αιτήματα, σε ομοσπονδιακά δικαστήρια των ΗΠΑ. Η δυνατότητα πρόσβασης των κρατουμένων σε διαδικασίες νομικής επανεξέτασης αιτημάτων τους ξεπερνά κατά πολύ τις προβλέψεις των Συνθήκων της Γενεύης.

Παρέχουμε στους κρατούμενους στο Γκουαντάναμο τρία γεύματα την ημέρα σύμφωνα με τις πολιτιστικές διατροφικές απαιτήσεις τους. Επιπλέον, τους παρέχουμε αντίτυπα του Κορανίου στη γλώσσα τους, κομποσκοίνια και χαλιά προσευχής, καθώς και σύμβολα που δείχνουν προς την κατεύθυνση της Μέκκας. Το κάλεσμα για προσευχή μεταδίδεται από μεγάφωνα πέντε φορές την ημέρα, και κάθε φορά ακολουθεί προσευχή διάρκειας είκοσι λεπτών για όλους τους κρατούμενους. Προσφέρουμε στους κρατούμενους ιατρική περίθαλψη αντίστοιχη με αυτή του στρατιωτικού μας προσωπικού. Σε περίοδο έξι μηνών τον περασμένο χρόνο, κρατούμενοι έστειλαν ή έλαβαν περισσότερα από 14.000 γράμματα διατηρώντας επαφή με τις οικογένειές τους.

Οι κρατούμενοι, όπως οι αιχμάλωτοι πολέμου, δεν μπορεί να υποβάλλονται σε βασανιστήρια ή κακομεταχείριση. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ξακάθαρη θέση για τα βασανιστήρια: Ο ποινικός κώδικας των ΗΠΑ και υποχρεώσεις της χώρας με βάση διεθνείς συνθήκες απαγορεύουν τα βασανιστήρια οπουδήποτε. Έχουμε επίσης δηλώσει ότι, ως ζήτημα πολιτικής, δε θα εξουσιοδοτήσουμε ανακρίσεις που περιλαμβάνουν βάναυση, απάνθρωπη, ή εξευτελιστική μεταχείριση, όπως υπαγορεύουν οι υποχρεώσεις μας σύμφωνα με τη Συνθήκη περί Βασανιστηρίων, ανεξαρτήτως του τόπου όπου διεξάγονται οι ανακρίσεις αυτές. Πρόσφατη αμερικανική νομοθεσία κωδικοποίησε την πολιτική αυτή. Σε περιπτώσεις παράνομης μεταχείρισης κρατουμένων, οι ΗΠΑ σθεναρά διερεύνησαν, άσκησαν διώξεις, και ανέλαβαν δράση κατά των υπευθύνων. Έως σήμερα, έχουν αποδοθεί ευθύνες σε περισσότερους από 100 στρατιωτικούς υπαλλήλους των ΗΠΑ.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχουν κανένα συμφέρον να θέτουν υπό κράτηση αντίπαλους μαχητές για μεγαλύτερα διαστήματα από όσο είναι απαραίτητο. Σχεδόν 250 κρατούμενοι έχουν ήδη αποφυλακιστεί ή μεταφερθεί από το Γκουαντάναμο. Δυστυχώς,

από αυτούς που έχουν ήδη αποφυλακιστεί, περίπου δεκαπέντε επιστρέψαν σε τρομοκρατικές δραστηριότητες και συνελήφθηκαν ξανά. Αυτοί που παραμένουν υπό κράτηση στο Γκουαντάναμο, παραμένουν για τον ίδιο λόγο που κρατούνται αιχμάλωτοι στρατιώτες σε κάθε πόλεμο μέχρι τη λήξη των εχθροπραξιών. Στόχος, δηλαδή, είναι να αποτραπεί η επιστροφή τους στη μάχη. Η πραγματικότητα είναι ότι πολλοί από τους κρατούμενους στο Γκουαντάναμο έχουν εκφράσει την πρόθεση να επιστρέψουν στη μάχη αν αποφυλακιστούν, κι έχουν απειλήσει να προχωρήσουν σε απαγωγές, εκτελέσεις και αποκεφαλισμούς στο μέλλον. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο συνεχίζουμε να τους έχουμε υπό κράτηση. Συγκεκριμένα παραδείγματα ατόμων που παραμένουν κρατούμενοι στο Γκουαντάναμο περιλαμβάνουν έναν εκπαιδευτή εκρηκτικών της Αλ Κάιντα, ένα μέλος τρομοκρατικού πυρήνα στο Αφγανιστάν που οργάνωσε επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον αυτοκινήτου δημοσιογράφων, και μέλη της Αλ Κάιντα που σχεδίασαν υποδείγματα βομβών, όπως παπούτσι για ανατίναξη αεροπλάνων και μαγνητική νάρκη κατάλληλη για επιθέσεις σε πλοία.

Ποιά είναι η εναλλακτική λύση; Μερικοί υποστηρίζουν ότι οι τρομοκράτες αυτοί έχουν δικαίωμα να δικάζονται σε κανονικές ποινικές δίκες στη χώρα τους αντί να αντιμετωπίζονται ως αιχμάλωτοι πολέμου, και αν δεν καταδικαστούν για κάποιο έγκλημα να αφήνονται ελεύθεροι. Αυτό το επιχείρημα αντιφάσκει ουσιαστικά με το Διεθνές Δίκαιο. Κάτι τέτοιο θα προσέφερε πιο ευνοϊκή μεταχείριση στους μαχητές που δεν ακολουθούν τους κανόνες παρά σε αυτούς που τους ακολουθούν. Πρέπει αστυνομικοί επιθεωρητές να συνοδεύουν τους στρατιώτες στο πεδίο της μάχης για να συλλέγουν αποδεικτικά στοιχεία ώστε να αποφευχθεί η αποφυλάκιση εχθρών που θα επέστρεφαν στη μάχη;

Η αλήθεια για το Γκουαντάναμο είναι ότι αποτελεί την καλύτερη λύση που διαθέτουμε αυτή τη στιγμή προκειμένου να προστατεύσουμε τους πολίτες των ΗΠΑ και άλλων χωρών που είναι στόχος αυτών των τρομοκρατών. Μερικές χώρες ζουν με την ελπίδα ότι άλλοι θα κάνουν τον κόσμο πιο ασφαλή. Ως κύριος στόχος των επιθέσεων της Αλ Κάιντα, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχουν αυτή την πολυτέλεια. Μεχρι τη στιγμή που οι τρομοκράτες θα σταματήσουν να σχεδιάζουν και να εκτελούν αποτρόπαιες επιθέσεις, καμιά υπεύθυνη κυβέρνηση δε θα τους αποφυλάκιζε για να επιστρέψουν και να ξαναπροσπαθήσουν.

gnomi.usembassy@state.gov

Back to U.S. Embassy Homepage